

Kristovo rojstvo

Slavni angleški pisatelj Charles Dickens (1812—1870) je poleg drugih številnih del napisal tudi knjigo »The Hystory of Our Saviour Jesus Christ« (Življenje našega Odrešenika Jezusa Krista), ki jo je posvetil svojim otrokom. V naslednjem poglavju iz te knjige popisuje takole Kristovo rojstvo:

Ljubi moji otroci!

Zelo mnogo mi je do tega, da bi poznali Jezusovo življenje. Zakaj vsakdo bi ga moral poznati. Nikoli ni bilo na svetu človeka, ki bi bil tako dober, tako ljubezniv in tako krotak kakor on, tako žalosten nad vsakim, ki je drugim delal krivico, nesrečen zaradi vseh, ki so bili bolni ali ubogi. Zdaj je v nebesih, kamor mislimo priti mi vsi, da se bomo tam našli po smrti in ostali srečni do konca. Zato si ne morete predstavljati, kako lepo je v nebesih, če ne veste, kdo je bil Jezus in kaj je delal.

Rodil se je pred davnim, davnim časom, skoraj dva tisoč let je že preteklo, v kraju, ki so ga imenovali Betlehem. Njegova mati in oče sta živela v mestu Nazaretu, morala sta pa po opravkih v Betlehem. Njegovemu krušnemu očetu je bilo ime Jožef, njegovi materi pa Marija. V mestecu je bilo vse polno ljudi, ki so prišli tja po poslih. Tako Marija in Jožef nista nikjer mogla dobiti prenočišča niti v gostilnah niti kje drugod; zato sta si pripravila prenočišče v nekem hlevu in tam se je rodil Jezus. Ker nista imela niti zibelke niti posteljice, je Marija položila svoje srčkano detece v prapravo, ki ji pravimo jasli, iz katerih jedo konji. V teh jaslih je detece zaspalo.

Med tem, ko je otrok spal, je več pastirjev, ki so pazili na ovce na paši, zagledalo božjega angela. V svetli luči se je prikazal, prečudno krasen je bil in po poti se jim je bližal. Spočetka so se prestrašili, padli na zemljo in si zakrili obraze. Angel pa jim je rekel: »Danes se je rodil v mestu Betlehemu, nedaleč od vas, otrok; ta bo rasel in bo tako dober, da ga bo Bog ljubil kakor lastnega sina, in učil bo ljudi, da morajo ljubiti drug drugega in se ne prepirati med seboj. Njegovo ime bo Kristus in ljudje bodo dali to ime v svoje molitve, ker bodo spoznali, da ga Bog ljubi in da ga morajo tudi oni ljubiti.«

In potem je angel rekel pastirjem, naj gredo v hlev in naj pogledajo detece v jaslicah. Tako so storili, poklekili so pred Jezusa, ki je sladko spančkal, in so rekli: »Bog naj blagoslovi tega otroka!«

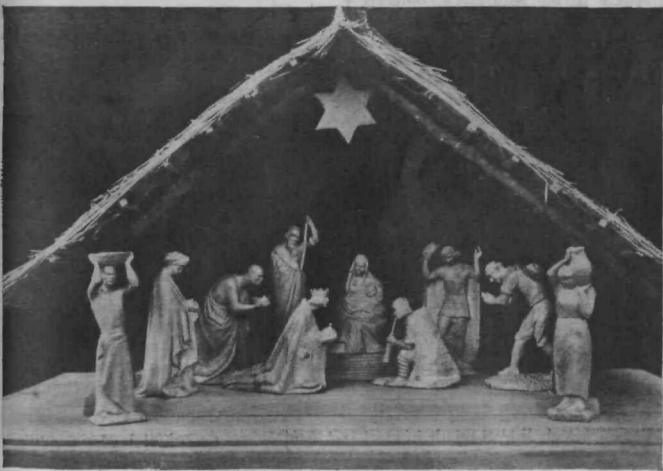
Glavno mesto dežele je bilo Jeruzalem, tako kakor je London glavno mesto na Angleškem, in v tem mestu je živel kralj, ki mu je bilo ime Herod. Nekega dne so prišli k njemu modrijani iz dežele, ki je ležala daleč na vzhodu, in so mu rekli: »Zagledali smo na nebu zvezdo, ki nam je oznanila, da je bilo v Betlehemu rojeno dete, ki bo raslo in ga bo vse ljudstvo ljubilo.« Ko je Herod to slišal, je postal ljubosumen, ker je bil zelo hudoben človek. Toda tega ni hotel pokazati in je hinavski vprašal modrijane: »Kje pa je ta otrok?« Modrijani so mu odgovorili: »Ne vemo, mislimo pa, da nam bo zvezda pokazala pot; zakaj šla je pred nami, zdaj se je pa ustavila. Herod jih je tedaj naprosil, naj poizvedo, kje živi ta otrok, in jim je zapovedal, če ga najdejo, naj se vrnejo in mu povedo. Modrijani so odšli in zvezda je šla nad njihovimi glavami, dokler se ni ustavila nad hlevom, kjer je ležal Jezus. To je bilo zelo čudno, toda je sam Bog tako naredil.

Ko se zvezda ni več premaknila, so šli modrijani v hlev in so zagledali dete z Marijo, njegovo materjo. Zelo srčkano se jim je zdelo in obdarovali so ga z zlatom, kadilom in miro. Nato so odšli; toda niso šli h kralju Herodu, kakor jim je bilo zaukazano; zakaj vedeli so, da je ljubosumen na Jezuščka, čeprav jim tega ni pokazal. Po drugi poti so se vrnili v svojo domovino. In prišel je angel v hlev in je rekel Jožefu in Mariji, naj vzameta dete in pobegneta z njim v deželo, ki se imenuje Egipt, drugače ga bo Herod umoril. Ponoči so odšli — Jožef, Marija in dete — in srečno prispeli.

Ko pa je krvoločni Herod videl, da modrijanov ni več nazaj, in ker ni mogel izvedeti, kje je to mogočno dete,

je poklical k sebi svoje vojake in poveljnike in jim zapovedal, naj gredo in pomorijo vse otroke v njegovi deželi, ki niso stari več ko dve leti. In hudobni vojaki so to storili. Mamice so bežale po cestah sem in tja z otroki v naročju, da bi jih rešile in skrile v votle jame v gorah in v kleti, pa ni nič pomagalo. Vojaki so s svojimi meči in sulicami pomorili vse otroke, kar so jih našli. To grozno klanje se imenuje umor nedolžnih otrok. Kajti otroci so bili popolnoma nedolžni.

Kralj Herod je mislil, da bo med njimi tudi Jezus. Njega pa ni bilo vmes, kakor veste, ker sta ga oče in mati srečno prinesla v Egipt. Tam je živel s svojim očetom in mamico, dokler ni hudobni kralj Herod umrl.

Moderne lesene jaslice